

บทความวิจัย

**ภาวะผู้นำแบบดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิผลโรงเรียน
: กรณีศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2**

มานะ ไชยโชติ

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างภาวะผู้นำแบบดิจิทัล และวัฒนธรรมองค์กรที่มีต่อประสิทธิผลโรงเรียน โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจำนวน 126 ข้อขึ้นมาด้วยตนเอง แล้วนำไปตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎีกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปทดสอบความตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำไปรวบรวมความเห็นจากผู้บริหารและครู โรงเรียนขยายโอกาสในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 จำนวน 399 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรหลักและองค์ประกอบทั้งสามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 รวมถึงมีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียนได้ถึงร้อยละ 75 ด้วยเหตุนี้ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลกับวัฒนธรรมองค์กรแบบตามลำดับชั้น คุณภาพ เครือญาติ และการปรับตัวอาจมีผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนโดยการใช้ข้อมูลและการใช้แอปพลิเคชันต่างๆ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, วัฒนธรรมองค์กร, ประสิทธิภาพโรงเรียน

Received: February 12, 2021, Revised February 25, 2021, Accepted May 23, 2021

Digital Leadership, Organizational Culture and School Effectiveness : The Study of Schools Expand Opportunities in the Lower of North Eastern 2

Mana Chaiyachot

The Eastern University of Management and Technology

Abstract

The objective of this quantitative research is to study the influencing between digital leadership and organizational culture on school effectiveness. The researcher designed 126 items of a questionnaire and approved linear theory by adviser before structure validity and reliability testing. The researcher collected 399 respondent from administrators and teacher of schools expand opportunities in the lower of north eastern 2. The statistic are frequency, percentage, means, standard deviation, and variance analysis. The results show that the means of three variables and its components are high, and related significantly in the same direction at .01 including forecasted coefficient to school effectiveness of 75%. Consequently, digital citizen and organizational culture in terms of hierarchy, quality, clan, and adaptation could impact on school effectiveness by using information and various applications.

Keywords: *Leadership, Organizational Culture, and School Effectiveness*

คำขอบคุณ : งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสื่อสาร (Community Technology) วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture) ของทุกองค์กรที่ผู้นำโรงเรียน (School Leaders) จะต้องเผชิญหน้าและมีผลกระทบต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากเดิมมาเป็นบทบาทที่กว้างขึ้นที่ประกอบด้วยการสร้างวิสัยทัศน์ การประสานงานและความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียน (Akram & Khan, 2020) นอกจากนี้ Leithwood et al (2004) ยังได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนต้องการระดับวิชาการทางเทคนิคที่สูงขึ้นรวมทั้งความต้องการด้านทักษะทางด้านการสื่อสารและข้อมูล

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) สังคม (Social) และในแง่มุมมองทางวัฒนธรรม (Cultural Aspects) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาสมัยใหม่ (Modern Education) ที่โรงเรียน (School) จะต้องเผชิญปัญหาในการสื่อสาร (Communication) ที่เกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และพฤติกรรม (Behaviors) ตามความต้องการของเยาวชนที่ต้องเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Bapti, 2012) นอกจากนี้ Rambag et al (2019) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลของโรงเรียน (Effectiveness of a School) เป็นแนวทางของการจัดการศึกษาที่ผลิตโดยโรงเรียน ดังนั้น คุณภาพการบริการ (Service

Quality) ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ (Effectiveness and Efficiency) ของโรงเรียนจึงเป็นปัญหาสำคัญของผู้กำหนดนโยบาย และผู้บริหารสถานศึกษา ประสิทธิภาพของโรงเรียนมีผลกระทบต่อระดับและการพัฒนาการสอนของครูและสิ่งแวดล้อมในการเรียน

ธงชัย สมบูรณ์ (2563) อธิบายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน (Pedagogy) ในทางการศึกษาเป็นวิถีของชุมชนของธรรมชาติ ที่มีการถ่ายทอดรู้สืกร่วม (Collective Bllcongiugs) ในสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่บรรพบุรุษ การศึกษาจะก้าวหน้าและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี จึงจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการเรียนรู้ (Technology Learning) สถานศึกษาจึงต้องสร้างความรู้ใหม่ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผู้นำของสถานศึกษาต้องมีความรู้ในการจัดการศึกษาแบบใหม่เช่นกัน

Laurkat (2015) อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีผู้เรียนมีลักษณะเป็นดิจิทัล (Digital Native Student) ที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี เป็นเหตุผลที่โรงเรียนจะต้องก้าวกระโดดในเป้าหมายของหลักสูตรให้แก่ผู้เรียนสามารถสื่อสารและเข้าถึงข้อมูล นักวิชาการหลายคนจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียนเพื่อขยายผลการเรียนของผู้เรียน (Mean, 2010 และ Machado & Chang, 2015) อย่างไรก็ตามผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเร่งรัดและบูรณาการให้มีการใช้เทคโนโลยีของครูเพื่อแสดงประสิทธิผลของภาวะผู้นำ (Chang, 2012)

Gray et al (2010) และ Khan (2012) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของผู้จัดการศึกษา ผู้ปกครองที่เชื่อมโยงกับนักศึกษาเพื่อบูรณาการข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อคุณภาพการศึกษาที่สูงขึ้น และ Afshari et al (2009) ก็ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำ (Leadership) ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และเทคโนโลยีก็เป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อให้ผู้นำทางการศึกษาจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อจะเป็นผู้นำแบบดิจิทัล (Digital Leader) (Sheninger, 2014) นอกจากภาวะผู้นำแบบดิจิทัลจะต้องสร้างวัฒนธรรมและขึ้นการใช้เทคโนโลยีผลักดันให้ผู้อื่นใช้เทคโนโลยีรวมทั้งสร้างความเปลี่ยนแปลงได้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ภาวะผู้นำจึงเป็นกุญแจสำคัญที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการสอนและผลลัพธ์ของการเรียน (Fisher & Waller, 2013)

วัตถุประสงค์วิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร ประสิทธิภาพโรงเรียนและองค์ประกอบ
- 2 เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพโรงเรียน
- 3 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอิทธิพลของภาวะผู้นำ และวัฒนธรรมองค์กร ที่มีต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียน พร้อมข้อเสนอแนะ
- 4 เพื่อเสนอแนะแนวทางของภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital leadership) และวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture) ที่มีผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน (School Effectiveness) ให้แก่ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ รวมไปถึงครูอาจารย์ในโรงเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติและพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างภาวะผู้นำแบบดิจิทัลกับ วัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียน โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยชนิดแบบสอบถาม มาตรวัด 5 ระดับ จำนวน 126 ข้อ แล้วนำไปทดสอบความตรงเชิงโครงสร้าง เพื่อพิสูจน์ความเท่ากันของจำนวนองค์ประกอบ และตัวแปรวัดที่สังเกตได้ จากการประเมินระดับความตรงตามค่า

KMO ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป และมีน้ำหนักร้อยยัยที่สกัดได้ไม่ต่ำกว่า .40 รวมถึงมีค่า Goodness of fit อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

สรุปผลและอภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยนี้ มีตำแหน่งเป็นครู และครูผู้ช่วย จำนวนร้อยละ 72.4 ขณะที่ร้อยละ 14.8 มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ส่วนประสบการณ์ทำงานนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีร้อยละ 22.8 นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.1 ถัดมาเป็นการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 46.6 และไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม ที่เกี่ยวกับ สังคมดิจิทัล เลย ร้อยละ 59.9 ส่วนอีกร้อยละ 19.8 เคยเข้าฝึกอบรมมาก่อน 2-3 ครั้ง รวมถึงไม่เคยได้รับรางวัล ด้านความสำเร็จของโรงเรียนในระดับชาติมาก่อนเลย ร้อยละ 67.7 รองลงมาเคยได้รับรางวัลอย่างน้อย 1 ครั้ง เพียงร้อยละ 11.5

2) ภาวะผู้นำดิจิทัลและองค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (SD. 68, e. 03) ส่วนองค์ประกอบด้าน พลเมืองดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่งเท่ากับ 3.97 (SD. 78, e. .03) และองค์ประกอบด้าน วิสัยทัศน์ผู้นำ เช่น การใช้เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ หรือการแนะนำ Application ที่มีประโยชน์ นั้นมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายเท่ากับ 3.69 (SD. 76, e. 03)

วัฒนธรรมองค์กรและองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยเฉพาะค่าเฉลี่ยตัวแปรหลักมีค่าเท่ากับ 4.01 (SD. 47, e. 02) ขณะที่องค์ประกอบด้าน วัฒนธรรม การปรับตัวมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่งเท่ากับ 4.08 (SD.52, e. 02) เช่น ความเป็นตัวของตัวเองในการทำงาน หรือความเป็นอิสระในการคิด ส่วนวัฒนธรรม ตลาด หรือเน้นความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายเท่ากับ 3.84 (SD. 58, e. 02) เช่น การแสดงความคาดหวังของผู้บริหาร หรือการนำเอาเป้าหมายไปลงมือปฏิบัติ

ประสิทธิภาพโรงเรียนและองค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD. 48, e.02) ส่วนองค์ประกอบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างบ้านกับโรงเรียน เช่น ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียน หรือการติดตามปัญหานักเรียนนั้น มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่งเท่ากับ 4.23 (SD. 58, e. 02) ขณะที่องค์ประกอบ ด้านโอกาส และการมีเวลาในการเรียนรู้ของนักเรียน นั้น มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายเท่ากับ 3.96 (SD. 55, e. 02) เช่น การไม่เน้นเนื้อหา หรือได้เลือกกิจกรรมที่เรียน

3) ตัวแปรทั้งสามประกอบด้วย ภาวะผู้นำดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพโรงเรียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่า r ระหว่าง .74-.84 โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระดับมากที่สุดระหว่าง วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพโรงเรียน

4) ค่าเฉลี่ยตัวแปรหลักภาวะผู้นำดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพโรงเรียน มีความแปรปรวนร่วมกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกลักษณะส่วนบุคคลออกไปตาม ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน การฝึกอบรม และการได้รับรางวัล โดยมีค่าแปรปรวนระหว่าง 2.97-7.10 (Sig. .000-.040) โดยเฉพาะความแปรปรวนของประสบการณ์ทำงานที่ต่างกับภาวะผู้นำ Digital มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกออกไปตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน และการฝึกอบรม สามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อ วัฒนธรรมองค์กร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .30 (Sig. 004) รวมถึงมีอิทธิพล

ต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียน ร้อยละ 30 (Sig. 002) ขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกเป็น ประสบการณ์ทำงาน การฝึกอบรมกับการได้รับรางวัลในระดับชาติ สามารถอธิบายร่วมกันต่อ ภาวะผู้นำแบบดิจิทัลที่ร้อยละ 29 (Sig. 001)

5) องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียนนั้น ประกอบด้วย การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ และการตัดสินใจของผู้นำสถานศึกษา หรือการใช้ฐานงานวิจัยสำหรับการพัฒนาทุกระบบปฏิบัติการภายในโรงเรียน โดยมีคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .48 (Sig. 000) ทั้งนี้มีอิทธิพลร่วมกับ การพัฒนาอย่างมืออาชีพ (Beta .16, Sig. 002) และ ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Beta .16, Sig. 018) เช่น การพัฒนาระบบเครือข่าย หรือการพัฒนา Application สำหรับนำมาใช้ในการยกระดับความสำเร็จของสถานศึกษา หรือความรับผิดชอบต่อการบริหารงาน และการเข้าถึงความต้องการของผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนของผู้อำนวยการโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งสามตัวแปรต้นนี้ มีอำนาจพยากรณ์ร่วมกันได้ร้อยละ 59 (Std. error = .30) และมีความสัมพันธ์กันในระดับมากถึงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทิศทางเดียวกัน

วัฒนธรรมองค์กรแบบปรับตัว เครือญาติ คุณภาพ และตามลำดับชั้น สามารถพยากรณ์ร่วมกันต่อประสิทธิภาพโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ที่ .74 (Std. error .24) และตามคะแนนมาตรฐานของแต่ละตัวแปรที่ .20, .33, .24 และ .22 เรียงตามลำดับ นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางถึงมาก ตามค่า r ระหว่าง .54-.73 ทั้งนี้ยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6) การพัฒนาอย่างเป็นระบบ กับความเป็นพลเมือง Digital มีความเป็นเหตุเป็นผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียน ร่วมกันกับ วัฒนธรรมตามลำดับชั้น เครือญาติ คุณภาพ และการปรับตัว ทั้งนี้โดยมีอิทธิพลของแต่ละตัวแปรที่ต่างกัน คือร้อยละ 12, 13, 22, 20, 16 และ 18 (Sig. .039, .013, .000, .000, .000 และ .000) รวมถึงมีสัมประสิทธิ์พยากรณ์ร่วมกันที่ร้อยละ 75 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเพียงร้อยละ 23 ส่วนความสัมพันธ์กันนั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางถึงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปว่า กลุ่มครู หรือครูผู้ช่วย ที่มีประสบการณ์ทำงานมาแล้ว 11-25 ปี รวมถึงมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ไม่เคยเข้าฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ สังคม Digital มาก่อนแล้ว รวมถึงขาดประสบการณ์ในการรับรางวัล ความสำเร็จของโรงเรียนในระดับชาติมาก่อน มีความเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพโรงเรียน วัฒนธรรมองค์กร (4.01, SD. 47) และภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระดับมากที่สุดระหว่าง วัฒนธรรมองค์กรกับ ประสิทธิภาพโรงเรียน

นอกจากนี้แล้ว ยังค้นพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการศึกษา การเข้าฝึกอบรมเกี่ยวกับ สังคมดิจิทัล และประวัติการได้รับรางวัลความสำเร็จของโรงเรียนระดับชาติมีผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรตาม ภาวะผู้นำดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพโรงเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยเฉพาะตำแหน่งครู หรือครูผู้ช่วย กับผู้อำนวยการโรงเรียน ที่มีต่อ ภาวะผู้นำดิจิทัลและ ประสิทธิภาพโรงเรียน รวมถึง การเข้าฝึกอบรมและการได้รับรางวัล ยังส่งผลให้กลุ่มตัวอย่าง ที่มีคุณลักษณะด้านการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน มีทัศนคติต่อทั้งสองตัวแปรต่างกัน อย่างชัดเจน

อีกทั้งยังพบว่า ตำแหน่งครูหรือครูผู้ช่วยที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-25 ปี แต่ไม่เคยเข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับ สังคมแบบดิจิทัลรวมถึงไม่เคยได้รับรางวัลในระดับชาติ มีผล หรือมีอิทธิพลต่อ ค่าเฉลี่ย หรือความเป็นภาวะผู้นำแบบ Digital รวมถึงมีผลต่อความแตกต่างเกี่ยวกับ วัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพโรงเรียนได้เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ครูที่มีประสบการณ์

ทำงานนานกว่า 10 ปีขึ้นไป อาจมีทัศนคติต่อการให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมฝึกอบรม ความรู้ที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในสังคมแบบดิจิทัล เช่น การใช้ Application and การใช้ Facebook สร้าง Platform สำหรับจัดการเรียนการสอน หรือติดต่อสื่อสารกับนักเรียน และมีความเป็นไปได้ว่า กลุ่มครูเหล่านี้ ยังคงดำเนินชีวิตไปตามกฎระเบียบทางราชการ หรืออาจมีพฤติกรรม ที่สัมพันธ์กับการทำงานที่ใช้ความเป็นอิสระทางความคิดได้ยาก ซึ่งผลกระทบต่อเนื่องไปยัง ประสิทธิภาพของโรงเรียนได้ โดยเฉพาะอาจส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์หรือการแสวงหาความรู้ใหม่จากโลกของ Internet ก็เป็นไปได้

ข้อค้นพบสำคัญ คือ การพัฒนาวัฒนธรรมในองค์กร ย่อมต้องกระทบต่อการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของประสิทธิภาพโรงเรียนได้โดยตรง เช่น การแสวงหาความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน หรือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ของผู้บริหารและครู หรือ การปฏิบัติงานตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน และการรักษามาตรฐานของการปฏิบัติงานแต่ละครั้งอย่างเคร่งครัด ย่อมนำไปสู่การยกระดับขั้นของ ความสำเร็จของนักเรียน เช่น การมีระดับความรู้ และทักษะในการดำรงชีวิตให้รอดได้อย่างยั่งยืนของนักเรียนทุกคน หรือนักเรียนนำเอาพลังความสามารถของแต่ละคนที่มีอยู่ ไปหล่อหลอมเข้าด้วยกัน แล้วกลายเป็นสิ่งประจักษ์สำหรับนำไปสร้างความเจริญให้กับประเทศชาติได้

นอกจากนี้แล้ว ทั้งผู้บริหารและครู ที่มีวิถีคิดและการปฏิบัติงานร่วมกันแบบปรับตัว และแบบคุณภาพ เช่น มีนิสัยชอบคิด สร้างอิสระให้กับตนเอง หรือความยินยอมเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือ ความพยายามรักษาผลการปฏิบัติงานไว้ด้วยการลดข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ไปจนถึง การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แล้วส่งผลให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดี มีครูให้การเอาใจใส่ติดตามและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอยู่เสมอ จนกลายเป็นนิสัยของโรงเรียน เช่น การกระตุ้นให้นักเรียน รู้จักพัฒนาความสามารถของตนเองให้ถึงที่สุด หรือ การออกมาช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดำรงชีวิต ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนี้ ล้วนแต่เป็นผล จากการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียน แล้วมีผลกระทบที่ดี ต่อความสำเร็จของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ธงชัย สมบูรณ์ (2563). *สถานศึกษา: การสร้างค่านิยมวัฒนธรรมสูง*. หนังสือพิมพ์มติชนรายวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2563
- วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่ (Modern Research Methodology)*. อุบลราชธานี: สำนักพิมพ์ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป
- Afshari, M., Bakar, K.A., Luan, W.S., Samah, B.A. & Fooi, F.S. (2009). Factors affecting teachers' use of information and communication technology. *International Journal of Instruction*, 2(1), 77-104.
- Chang, I.H. (2012). The effect of principles technological leadership on teachers' effectiveness in Taiwanese elementary schools. *Educational Technology & Society*, 15(2), 328-340.
- Gray, L., Thomas, N. & Lewis, L. (2010). *Teachers' use of educational technology in U.S. Public schools: 2009* (No. NCES 2010-040).
- Khan, S. (2012). *The one world schoolhouse: Education remained*. New York, NY: Twelve.
- Leithwood, K., Louis, K. S., Anderson, S., & Wahlstrom, K. (2004). *How leadership influences Student learning: A review of research for the learning from leadership project*. New York: The Wallace Foundation.

Ramberg, J., Laftman, S. B., Almquist, Y. B., & Modin, B. (2019). School effectiveness and students' perceptions of teacher caring: A multilevel study. *Improving School*, 22(1), 55-71.

Sheninger, E.(2014). *Digital leadership: Changing paradigms for changing times*. Thousand Oaks, CA: Corwin.